

Acta de la Comissió Permanent del Consell Escolar Municipal de Barcelona

Acta 62

A Barcelona, a les 17 hores 15 minuts del 23 d'octubre de 2019, a la Sala d'Actes de la Seu del Districte de l'IMEB de l'Ajuntament de Barcelona, Maria Truñó, Comissionada d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona presideix, en sessió ordinària, la Comissió Permanent del Consell Escolar Municipal de Barcelona.

Actua com a Secretària Marta Carranza Gil-Dolz de Castellar.

Hi assisteixen

Carme Alegre Canudas
Rosa Artigal Valls
Antonio Guerrero Requena
Francina Martí Cartes
Jordi Mayné Sellés
Miguel Morilla
Araceli Orellana Aranda
Víctor Ranera Martín
Oriol Sala Palos

Delegacions

Montserrat López Tolosana	en Paul Mussach
Margarita Marí Klose	en Dídac Ramírez Casas
Mercè Massa	en Berta Argany
Andrea Tuset	en Laura Carod

Convidats

Flor Majado Freile	
Paul Mussach	en representació de Montserrat López Tolosana
Lluís Vila Prat	

S'excusen

Oriol Escardívol	
Rafael Ojeda Martínez	
<i>Alícia Puig</i>	<i>representant de Jordi Martí Grau</i>
<i>Natàlia Martínez</i>	<i>representant de Jordi Rabassa Massons</i>

ORDRE DEL DIA

1. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió ordinària de la Comissió Permanent de l'11 d'abril de 2019.
2. Presentació nou equip govern municipal
3. Constitució Comissió Permanent i aprovació de nous membres
4. Propostes pla de treball 2019-2020
 - a. Prioritats temàtiques i noves dinamitzacions
 - b. Comissions en funcionament i noves propostes
5. Validació de les *Instruccions per a la representació municipal als consells escolars dels centres docents públics, escoles bressol i llars d'infants públiques (2019-2020)*
6. Planificació calendari sessions ordinàries Plenari 2019-2020
7. Data i ordre del dia de la propera sessió ordinària del Plenari
8. Ampliació de membres al Plenari
 - a. Sector lleure (esplais, escoles de música, ...)
 - b. Sector esportiu
 - c. Altres consells (Consell Municipal de la Formació Professional de Barcelona)
9. Presentació del document de treball de la *Memòria del CEMB i els CEMD* del curs 2018-2019.

DOCUMENTACIÓ

- Ordre del dia
- Acta provisional de la Comissió Permanent de l'11 d'abril de 2019
- Instruccions per a la representació municipal als consells escolars dels centres docents públics, escoles bressol i llars d'Infants públiques per al curs 2019-2020.
- Proposta per a l'Ordre del Dia del proper Consell Plenari Municipal de mes de desembre de 2019.

Maria Truñó obre la sessió presentant al nou equip de presidència i proposa als assistents fer una ronda de presentacions i explicar, una mica, d'on venen i a quina entitat i sector representen per anar-se coneixent i facilitar la comunicació, donat que també hi ha membres nous. Es du a terme.

Agraeix les presentacions.

Seguidament presenta l'Ordre del Dia i es passa al primer punt d'aquesta.

1. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió ordinària de la Comissió Permanent de l'11 d'abril de 2019.

La primera intervenció és per fer una esmena en un cognom. S'aprova l'acta.

2. Presentació del nou equip de govern municipal.

Maria Truñó fa un esquema de la reorganització municipal d'aquest mandat i les seves redistribucions temàtiques en 6 tinences d'alcaldia per un acord de govern. En la sisena, d'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat és on recau, actualment Educació. Comenta que és un paquet molt gran de temes. Educació, doncs, ja no està inclosa a Drets Socials com abans.

Comenta, com expressa el Tinent d'Alcalde d'aquesta tinença d'alcaldia, Joan Subirats el fet que des de la segona república no hi havia una vinculació orgànica dels temes culturals amb els temes educatius en la manera d'estructurar l'ajuntament i que s'ha fet volent i amb la intenció de l'apropament d'aquests dos àmbits en polítiques públiques.

Explica, que això ja s'anirà veient en la manera de plasmar els plans municipals com el PAM o el PEC i com s'apropen els diversos àmbits. Ha volgut presentar aquesta arquitectura, diu, com a moment d'oportunitat i com a preàmbul per donar una mirada més oberta a temes que ja s'han estat treballant com al Consell de Ciutat o a Ciutat Educadora assenyalant que el nou marc espera que esdevingui inspirador per al seu apropament.

Ha volgut començar definint aquesta nova visió que ja s'anirà treballant a plenari on es compartiran els treballs amb les diverses dades aportades per les institucions públiques amb una mirada de trajectòries educatives iniciades tant per l'IMEB com pel Consorci.

S'han agafat, explica, els informes que ja s'han presentat a la Comissió de Drets Socials de l'Ajuntament i als consells rectors de l'IMEB. En roda de premsa a inici de curs ja es van presentar molt sintèticament, les quatre grans línies estratègiques en la dimensió, estrictament de sistema educatiu, a partir de les que s'està elaborant el PAM, que ja tindran ocasió de treballar.

La primera d'aquestes grans línies seria l'esforç que s'ha fet en l'oferta d'educació pública i de proximitat treballada en l'anterior mandat de manera molt significativa.

La idea és seguir enfortint aquesta xarxa i avançar cap aquesta oferta de proximitat.

La segona seria seguir millorant l'enfocament de l'equitat educativa i l'educació inclusiva, amb la idea de reduir desigualtats amb una eina nova, referint-se al *Pla de Xoc* que ja es va presentar al Consorci la primavera passada. Es pretén seguir avançant amb una planificació regida per un principi d'escolarització equilibrada. Parla dels reptes que això planteja per anar

adaptant i millorant fórmules per anar avançant en aquesta coresponsabilitat i l'atenció a la complexitat social que es transforma en complexitat educativa.

Destaca també el treball iniciat en el mandat anterior de transformació en la qualitat educativa amb la perspectiva d'horitzons equivalents i d'igualtat. La impregnació de la innovació dia a dia en la manera de fer i en els aprenentatges a totes les escoles. Remarca el treball intens del Consorci amb el reforçament d'altres institucions educatives i de mentoria per recolzar el canvi i intensificar i millorar la seva sostenibilitat en el temps; organització, plantejaments a l'escola i millores pedagògiques en els aprenentatges dins el marc escolar.

La darrera mirada o la quarta línia estratègica –comenta que només fa pinzellades– seria enfocada a les transicions educatives i a l'educació al llarg de la vida. Cercar la manera de poder incorporar la petita infància i l'etapa de 0-3 en les planificacions i el treball educatiu. Reforç també en la post-obligatòria on el Consorci ja ha emprès iniciatives engegant diferents dispositius i recursos per a donar oportunitats als nois i noies que es perden en les etapes educatives llargues significant, aquesta tasca, tot un repte.

Demana intervencions i explica que tot això es treballarà al plenari amb actuacions més concretes. No hi ha intervencions i es passa al següent punt de l'ordre del dia. Dóna la paraula a la secretària.

3. Constitució Comissió Permanent i aprovació de nous membres

Marta Carranza comenta la creació d'aquesta nova comissió permanent aprovada en el plenari, després de les eleccions, del 2 de maig d'enguany. Per tant, aquesta reunió representa la seva constitució, al ser la primera. Explica, al mateix temps, que aconsegueix les seves funcions en tant que comissió. Obre el següent punt de l'ordre de dia.

4. Propostes pla de treball 2019-2020

Es divideix el tema en dos intervencions. En primer lloc les prioritats temàtiques per passar després a parlar de les comissions.

En fa un preàmbul explicant que ja hi ha hagut trobades amb la majoria de sectors per anar parlant de les temàtiques, del nou enfocament, l'engranatge, la manera de treballar i de com calia articular-ho. Tot i que encara hi falta algun encaix, s'intentarà exposar tot el que se'n ha anat traient amb la idea de fer propostes. Que avui no es tancarà res. Es comentarà tot el que se'n ha anat extraient. S'iniciarà també una nova forma de treball, tant al plenari, com a les comissions.

Hi manca un encaix amb les prioritats polítiques que han anat sortint entre tots els sectors. Si una cosa ha quedat clara, comenta, és la complexitat que presenta diversificar els espais de treball. Es tractarà doncs, ja que hi ha poques forces, de centrar-se en alguna temàtica comunitària que sigui d'interès per a tota la comunitat educativa i procurar avançar amb petits resultats, ni que sigui, adaptant-se a les possibilitats reals. Es tracta de tornar a posar el Consell Educatiu de Ciutat –que comenta que és la proposta de canvi de nom del consell– per tal que sigui la veu de la comunitat educativa i, alhora, pugui orientar les polítiques educatives públiques i retornar, així, aquesta funció per aquest espai de treball.

Parla després de les comissions de treball; les que hi ha i les que cal fer o refer referint-se, també, al fet que cal ajustar-se al reglament de règim intern existent. Explica que s'ha parlat amb els presidents d'aquestes comissions i n'explica les seves funcions i representativitat.

N'explicaran la situació, exposaran el que s'han trobat i, a partir d'aquí, les propostes que es fan. El pla definitiu caldrà que l'aprovi el ple.

Exposa les prioritats temàtiques i les noves dinamitzacions i que ja se'n han fet debats al respecte.

En un se centraria en el temps educatiu en tot el seu abast; la seva organització, el pacte del temps, els usos del temps dins i fora dels centres, temps educatiu, temps saludable, etc. Es considera molt important dins la comunitat educativa; alumnat, professorat, famílies, administració, etc.

L'enfocament del segon tema sobre la promoció de la vida saludable: nutrició, descans, desplaçaments actius, sedentarisme creixent, i elements vinculats a la promoció de la vida activa i saludable on entraria també el tema de les addiccions de tota mena en el que s'han aportat iniciatives molt interessants. Tema preocupant i creixent, sobretot entre els adolescents, i que necessita accions i respostes.

El següent tema seria el de l'educació continuada o al llarg de la vida. D'abast general comprendria des de l'edat de bressol fins a la post-obligatòria, adults, universitat; un paquet enorme; porta el nom d'educació al llarg de la vida. No es tracta d'englobar-ho tot, comenta, sinó agafar algun d'aquests aspectes i desenvolupar-lo en trobar una problemàtica específica, concreta i de manera acotada amb la finalitat de poder fer algun pas.

En un altre paquet s'inclourien, també, quatre grans temes:

L'educació inclusiva i equitat i tot el que significa el desplegament del decret d'educació inclusiva.

La tecnologia a l'aula. Hi ha enfocaments interessants de famílies i alumnat: recurs o amenaça?

Maria Truñó intervé per a comentar que és un tema de molt més abast geogràfic i institucional, cosa que podria ajudar a nodrir les tasques per haver-hi ja molts treballs fets sobre el tema.

Marta Carranza segueix explicant un altre tema del bloc que seria el de l'educació afectiva que també inclouria molts aspectes: violència masclista, assetjament, educació emocional, ... contenint tot un tema educatiu preocupant.

Anomena el darrer punt del bloc amb un enfocament cap a l'educació activa i l'emergència climàtica; canvi d'hàbits, emergència, la crisi

Aquests temes, explica, s'han d'acabar d'afinar amb les prioritats polítiques.

Proposa començar a parlar de les comissions de treball i obrir una proposta metodològica d'aquestes en base a uns quatre temes concrets per a poder concentrar els recursos i fer cicles jornades, etc. obert tot a la població en torn a un tema durant un any o més. Parla d'un treball ja fet sobre la metodologia que considera necessari i imprescindible en el tema de les comissions.

Jordi Mayné explica que, donat la periodicitat de les reunions, la feina feta no resultava efectiva i que no donava per a conclusions. A partir d'aquí va fer una proposta de mecanisme de treball que defineix sintèticament. Dins les comissions es prioritza el tema a tractar. Després, es tracta de reunir la màxima informació sobre el tema, es defineix després la situació i la problemàtica i la situació que es vol destacar, es valoren les alternatives i s'elabora un pla de treball, calendari, i es fa un petit dictamen perquè la comissió permanent o plenari faci, després, un informe final de recomanacions. I aquestes serien les diferents conclusions.

Marta Carranza ho valora positivament i creu que s'ha d'aplicar per a obtenir uns mínims resultats satisfactoris.

Maria Truñó també la valora posant èmfasi en la claredat i acotament que cal del treball. Aprofitar el que hi ha al darrera, formular el repte i aprofitar l'expertesa, dades i anàlisi rigorós que existeix en gran nombre d'entre els membres del consell i altres persones que es poden requerir, sense perdre mai l'enfocament de millores en la perspectiva escolar des de les polítiques públiques. Comenta que ja és prou complicat que el que arriba s'elevi per a que hi pugui haver transformacions. Que cal tenir clar, des del principi, que aquest és l'encàrrec i la seva finalitat. Per a que hi hagi traçabilitat, diu, sovint no es pot abastar un sentit massa ampli del tema. En posa exemples.

Resumeix que cal reforçar la idea de plasmació de resultats de l'encàrrec afinant molt. No només en reflexió, sinó que esdevinguin transferibles en millora d'aquesta política pública. Per això demana coresponsabilitat en la coproducció de política pública entenent que no és fàcil la seva plasmació però que ha de ser-hi present des de l'inici de l'encàrrec.

Marta Carranza intervé parlant de les comissions, trobades pel nou equip, en funcionament. Les anomena i en fa el comentari adient.

Projecte Educatiu de Ciutat: no se li troba la utilitat en el fet de ser continuada. Potser sí en caldria una trobada anual, per exemple quan es vegi com queda estructurat el projecte educatiu de ciutat i s'hagi de consensuar i posar en comú amb el CEMB. Quedaria com un tema a abordar. Però no com una comissió.

Innovació Educativa: cal redefinir la orientació del contingut centrat en una dinàmica o programa concret de l'administració i que calia donar-li un re-enfocament mirant quina era la situació, sobretot a secundària i observant quina era la implicació dels centres d'ensenyament en les diferents *Xarxes pel Canvi*. Fer, aleshores, una valoració d'implicacions per veure d'augmentar-les. Tot això, comenta, són idees d'inici i ja es veurà com es desenvolupen. Si que es tenia clar però, que com a comissió no es volia fer durar molt en el temps i s'hi volien fer coses molt concretes per presentar-les i passar a quelcom més prioritari.

Segregació Equitat i Inclusió: reorientar el pla de treball, massa obert pel contingut que s'hi treballava. S'hi feia bona feina, però la idea és de concentrar molt més en el desplegament del decret d'inclusió i veure les orientacions que calen per a fer-ho. La idea inicial és de poder fer un informe a mig curs i, potser, posar el focus en un tema més definit i poder-lo tancar, també a mig curs.

Assetjament i Educació Afectiva: hi ha coincidències amb un altre tema. Hi ha una presidenta de la comissió que és la Montserrat López. Aquí amb metodologia, experts i informació la idea seria acotar molt bé la problemàtica i poder veure-ho al llarg del curs –que aquesta sí que es podria allargar durant el curs–. Tampoc cal que es facin més de cinc o sis sessions, ja que cal

que sigui assolible pels seus participants, intentant que hi siguin representats tots els seus sectors per tal de tenir tots els punts de vista, que és la manera de fer la feina més efectiva. En aquesta hi faltaven molts sectors, per tant, es torna a relançar amb la idea de la màxima participació com a gran valor del consell en les seves comissions per abordar totes les problemàtiques.

El Pacte del Temps: Aquest també és un tema per a delimitar. En aquesta comissió la idea la presideix en Guillem i s'hi incorporarà en Jordi Mayné que venia d'Innovació Educativa i s'incorporava també al Pacte del Temps per a poder fer un plantejament de pla de treball i arribar a obtenir resultats.

Vincles universitat-secretaria: comenta que ha arribat una proposta de la universitat. Aquesta comissió no existeix i s'hauria d'aprovar. S'encabiria dins de la temàtica de l'Educació al Llarg de la Vida. Estàvem molt interessats, explica, en crear una comissió que busqués ponts i vincles entre secundària i universitats. La proposta, en concret, neix de la Pompeu Fabra i és una aposta amb la idea de compartir amb les quatre universitats del consell. Josep Maria Castellà, des de la seva universitat, s'ha mostrat molt interessat en el tema així com la seva universitat. Es basa en la preocupació de continuïtat entre les etapes de la secundària a la universitat. Es pretén generar vincles i permeabilitat. Ja s'han explorat experiències i es tracta de pensar en experiències trencadores sense el mur de la selectivitat i que proporcionin una permeabilitat constant entre universitats, secundària i batxillerats. Cal aprovar la idea per engegar-la, però entra dins del pla global que es planteja.

Després n'hi ha d'altres, que no són comissions, encara que estaven formalitzades com a tals, sinó que seria un recolzament tant per l'alumnat, com per les famílies. Amb l'alumnat és el pla de formació que fem amb el Consell de la Joventut i l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona per a poder donar formació als joves que tenen hores de participació, tant als consells de centre, com als de districte, com al de ciutat. També, amb les famílies, respondre a actuacions iniciades i a la necessitat, que s'ha aportat, de poder tenir contacte amb el sector. Cercar dins la Plataforma Decidim, amb la que ja hem treballat a les eleccions, i crear un espai de compartir informació amb els sectors del cens de la plataforma.

En quant a les comissions de treball estructurals:

Mapa Escolar i Escolarització: es posa en debat, ja que sempre apareix, la oportunitat de mantenir-la i la seva utilitat, ja que hi ha un treball de l'administració al darrera molt tècnic.

Altres consells vinculats amb l'educació:

Consell de la FP i Consell Assessor d'Universitats: a aquests dos consells donar-los, també, una articulació amb el Consell Educatiu de Ciutat. Fer que el que passa també a les seves comissions i plens s'elevi, també amb un espai permanent, a la comissió permanent i als plens, que els donarà més veu a la comunitat educativa, podent així canalitzar els seus temes i acords via Consell Educatiu de Ciutat. Cal d'acabar-ho d'articular al reglament, però es considera molt positiu.

En tant a l'FP l'estratègia seria proposar una persona, s'havia pensat amb en Lluís Vila amb una proposta ja formulada, que seria de co-presidència amb la Secretaria Tècnica del Consell de la FP. Es prepararien, d'aquesta manera, els temes per portar-los a la permanent i al plenari conjuntament, unificant les temàtiques.

Amb el CAMU, cal acabar de trobar acords. Es tracta de sumar, i que no sigui un tema solt, ja que és dins la comunitat educativa que ho engloba i li dóna més força.

Proposa, tot seguit, intervencions i propostes, tant de temàtica en general com de les comissions, ja que després s'hauran d'elevat les propostes al ple que és l'òrgan que ha d'aprovar el pla de treball.

Laura Carod demana si dins les prioritats, en aquest cas el tema del temps educatiu saludable, s'inclou el temps del migdia. Comenta que la FAPAES ho ha estat treballant durant tot el curs passat i que és d'interès per les famílies.

A la resposta afirmativa de presidència se li pregunta si hi ha algun repte concret que trobin d'interès per a treballar-hi. Respon que els agradaria que fos un temps realment integrat en el temps educatiu i gestionat per la Generalitat ja que, actualment, no té aquesta consideració. Els agradaria estudiar aquesta possibilitat; considerar-lo com un temps lectiu.

Maria Truñó ho considera, matisant que cal centrar-ho a Barcelona i no fent referència al Departament de la Generalitat que englobaria tot Catalunya.

Laura Carod entén al que es refereix i observa que hi ha altres temes vinculants, tant amb la Generalitat com amb Educació o al sector privat, com són els de canvi horari, etc. Que n'hi ha que inclús són iniciativa de la Generalitat.

Jordi Mayné intervé per parlar d'un estudi realitzat sobre el tema al districte de L'Eixample. En parla i explica la proposta que en van fer després de veure els resultats entre el que hi hauria el fer, del dinar, un hàbit saludable. Assenyala, també, que cada territori de la ciutat pot tenir una problemàtica diferent. Té també propostes horàries sobre el tema i demana la implicació de tots els sectors educatius i el territori, ja que toca molts àmbits com la reforma horària, etc. Voldrien treballar aquesta comissió on han posat el focus, com a idea principal, sobre la salut de l'alumnat.

Paul Mussach creu que un canvi de nom ajudaria a l'enfocament de la comissió d'Assetjament i Educació Afectiva. Que això ajudaria a entendre'n el significat.

Es considera, per part de la presidència, pel fet que pot ajudar a la seva identificació.

Oriol Sala s'interessa per l'assistència d'experts en les comissions a l'hora d'abordar els temes.

Marta Carranza respon que en el planteig de la metodologia que s'ha fet, després d'identificar i concretar el tema a abordar, el següent pas que es planteja és aquest: el de documentar la comissió qui, al mateix temps, també pot fer propostes sobre aquesta documentació: experts, estudis, ... Que hi ha molts recursos d'expertesa fins i tot dins l'administració i que compten amb diversitat de recursos de consulta i convidats assequibles al consells quan cal explicar aspectes que cal conèixer i saber quan s'aborda un tema per a poder cercar, després, solucions als assumptes plantejats. És un recurs molt habitual, comenta, aquest dels convidats.

Rosa Artigal es refereix a la comissió d'Innovació. Concretament, en el plantejament i enfocament del tema de les xarxes seria interessant, creu, focalitzar el tema sobre el pas de primària a secundària; de com estem treballant les persones en les xarxes on hi ha escoles i instituts i com, d'alguna manera, s'intenta que l'eina doni forma al que és el procés educatiu. Planteja que secundària ja és un repte que es té claríssim però, que tot el pas que s'està fent a nivell d'administració, de treballar conjuntament escoles i instituts, i el pas de primària a secundària, li sembla que és un element prou important i relacionat amb altres temes com el de la proximitat.

També es refereix al tema de l'assetjament. Dins dels camps de la convivència i el gènere, explica, hi ha temes molt importants que s'estan treballant amb molts programes i formacions i remarca la importància del tema de la convivència.

Francina Martí afegeix que amb aquesta comissió d'Innovació es podria aprofitar el fet que des del Consorci s'estan empenyent aquestes *Xarxes d'innovació* i que es té prou avançat el tema, malgrat el camí que queda per recórrer, i que es podria aprofitar el plantejament i l'horitzó, que és prou clar, perquè des del consell de ciutat s'empenyi perquè aquests instituts que no se senten interpel·lats es vegin abocats a la participació i al canvi consegüent. Pensa que, en aquesta comissió, també s'hauria de comptar, a banda dels experts, amb altres punts de vista que acaparin tots els sectors. Expressa que la riquesa de la diversitat amb la que compta aquest Consell de Ciutat és el que dóna valor i eixampla el sentit de la innovació.

Berta Argany matisa sobre les dues comissions que són més estructurals donant la raó a en Paul pel que fa a la de Participació, on es tracta de concretar més en el tema d'alumnat i famílies, però pel que fa a Mapa Escolar i Escolarització creu que és un tema –i demana la valoració dels participants per part del consell– que es porta molt a plenari i es tracta sempre a la Permanent per l'interès que genera.

Demana que es valori si és el lloc indicat per a discutir i posar sobre la taula aquest tema.

Dídac Ramírez fa referència a les prioritats temàtiques. Comenta que totes menys la d'Educació al Llarg de la Vida li han semblat com un polígon on es podria tractar especialment un vèrtex. En canvi, aquesta la veu diferent. Li fa por que n'agafin un petit tema i la deixin estar. Per exemple, les sinèrgies que es puguin crear en temes com Bressol al mateix temps que de la FP Dual. Així doncs, se li acut de donar una volta a aquesta prioritat temàtica per a procurar fer-ne divisions; per una banda se li acut, només com a idea espontània, que es podria tractar el que ve en l'educació post-obligatòria i el que rodeja aquesta educació post-obligatòria. Tot això en previsió de tenir, després, una comissió d'universitats i per no acabar reproduint el pas lògic i deixar al calaix tota la resta de passos, que considera tant lògics com els altres, que hi ha en la post-obligatòria i que no són a la universitat. Parla de la fortalesa i institucions al darrera del món universitari mentre que al costat d'altres sectors no hi són i cal enfortir-los, també.

Marta Carranza li dóna la raó i comenta que ja hi ha divisions sobre el tema i recolza la idea i aquesta realitat comentant que ja el tenen present el tema de la post-obligatòria i que ja hi ha tot un consell, el de la FP amb comissions específiques pròpies, etc. El que hi mancava, diu, és el tema universitari, que és present al consell per part de quatre universitats. Comenta que també s'ha demanat de fer una comissió per a la formació d'adults. Explica, però, que no es pot arribar a tot i que de moment hi ha una feina que és fer un mapa i, a partir d'aquí, elaborar calendaris i prioritzar.

Dídac Ramírez es refereix, especialment, al que es deia abans de "tenim les forces que tenim", afirmant que les universitats tenen les seves pròpies forces. Això no ho té l'educació per adults, per exemple, i potser val la pena que nosaltres els n'hi dediquem. Comenta que les universitats i alguns sectors de la FP tenen sovint suport de la pròpia empresa privada que té el seus propis interessos en un tema mentre que, altres sectors, com l'educació d'adults, no tenen això. Que era a això al que es referia.

Maria Truñó considera que el sisè tema topa força amb els dos altres consells que ja tenim. Que aquests ja aborden la seva pròpia temàtica als seus espais. Aleshores a nosaltres ens toca abordar els temes que, clarament, ningú altre tocarà. Bé a ser això. Que és un tema rellevant,

però que ja hi ha dos altres consells. Caldria centrar-se doncs, en els cinc primers temes i anar podant i afinar amb els reptes importants que no es tocan en un altre lloc.

Paul Mussach parla des de la seva perspectiva com a pare i compartida i també en representació de pares d'altres territoris, considera que el tema del Mapa Escolar és el que més els interessa. Té la experiència compartida que la opinió dels pares importa poc a l'hora de definir el mapa escolar. Que, tot i que genera molta controvèrsia, tant a nivell de famílies com de professionals de direcció, els fa la impressió que el Consorci va a la seva. Que ha entès que és una comissió que no ha de servir per a res, però la seva expectativa és que ha de ser una comissió que ha de servir per a moltes coses; per debatre i per escoltar aportacions i propostes. Opina que si no ha de ser per això, no paga la pena, de tenir-la. Però una comissió de treball i de propostes valdria molt la pena de tenir. Afegeix que cal que sigui una comissió pel nivell de controvèrsia que genera. No s'imagina, diu, intentar parlar d'aquests temes a les sessions de plenari.

Berta Argany comenta que és un tema que ja es tracta en d'altres àmbits, però que no troba cap problema perquè es segueixi mantenint, com a mínim, per a poder portar plantejaments de com s'està treballant i que s'hi puguin fer aportacions. Pregunta als assistents com ho veuen. No vol menystenir el tema per la seva importància ni vol que s'interpreti malament, perquè ja sap que és un dels més rellevants i que desperta més interès. Que si cal mantenir-lo, cap problema.

Maria Truñó és de la opinió que, de mantenir-lo, s'hi hauria d'assegurar l'expertesa tècnica del Consorci, en aquesta comissió.

Comenten, amb Berta Argany, que qui en formava part era l'Eulàlia Esclapés i la Clara que és la persona que porta la planificació.

Perquè són debats de molta informació, molta territorialització, etc. i que cal entrar bé en matèria.

Berta Argany pensa que cal aportar visió del sentit en el que es prenen les decisions. Que l'administració l'ha de tenir, des de la planificació educativa i les famílies en poden tenir una altra. Però és conscient que les persones que hi són n'estan donant valor i són les que tenen, precisament, la visió amb la que treballen i tenen capacitat per a recollir les propostes que es posin damunt la taula.

Guillem Muñoz s'interessa per les comissions estructurals. Concretament, sobre la de l'alumnat. Expressa la necessitat de poder-se comunicar, com a alumne, amb els seus representats. Que sovint no saben a qui estan representant ni el que volen o necessiten. Que els cal alguna xarxa de comunicació.

Marta Carranza li respon que és aquesta, una mica, la intencionalitat del pla de formació que es fa amb el Consell de la Joventut i que també pot ser el punt on es trobin i puguin plantejar la seva plataforma. A més, es pot estudiar d'aprofitar la Plataforma Decidim, ara que ja consten al seu cens. Comenta que li pot respondre en Miguel, representant del CJB.

Miguel Morilla explica que al Consell de la Joventut se li va demanar de treballar en aquest sentit per enfortir-ho, ja que es tracta d'un problema comú. Que fins i tot passa als consells a les escoles. Que al tenir ells més experiència al respecte poden donar-hi una empenta, però que encara hi manquen recursos per posar-s'hi, ara mateix. Es té en compte, per això, com una qüestió més a treballar.

Marta Carranza una demanda més –diu– que s'està intentant articular.

Antonio Guerrero parla d'unes fitxes que es van repartir al plenari perquè els seus membres s'inscrivissin a les comissions i votant les seves possibles presidències i que això s'estava treballant. Que amb els darrers canvis a la secretaria també hi ha hagut canvis en els grups de treball i proposa d'informar als membres del plenari de quines són les noves comissions, les seves funcions i tornar a demanar les inscripcions, independentment del que estava en curs, ja que hi ha hagut canvis de visió, projectes, etc.

Marta Carranza explica que hi ha un nou pla de treball, però que hi ha comissions que ja estaven funcionant i que se'n farà un nou relançament i que, precisament, s'esperava a aquesta sessió per a començar-lo, ja que hi mancava gent d'altres sectors. Això, explica, ja es va treballar a final de curs i s'estava pensant com es reorientaven aquestes comissions i s'esperava l'inici d'aquest curs per a fer-ho. En relació als canvis, cal que passin pel ple, s'aprovin i, en funció d'això, ens hi posaríem. El que interessa, però, és que al plenari s'aprovi un nou pla de treball.

5. Validació de les Instruccions per a la representació municipal als consells escolars dels centres docents públics, escoles bressol i llars d'infants públiques (2019-2020)

Marta Carranza explica que ja s'ha informat sobre aquest tema als consellers i que es tracta de seguir les instruccions del reglament pel que fa als representants municipals als consells escolars de centre. El reglament diu que la Comissió Permanent aprova anualment les instruccions de funcionament d'aquests representants. Dóna explicacions en nombre i funcions i explica que aquests tenen unes instruccions i un reglament propi.

Comenta la importància d'aquesta funció i la possibilitat que hi hagi un intercanvi molt més fluid d'informació per totes bandes que serveixi, també, per a fer arribar les prioritats dels centres i assegurar i fomentar la participació dels sectors d'alumnat, famílies i vetllar per la dinàmica positiva i d'innovació del centre. Això és a les instruccions, comenta.

És una gran eina de dinamització de la participació dels centres docents. S'anirà explicant el pla de formació per a reforçar el paper d'aquests representants als CEC. En aquest punt només se'n demana l'aprovació.

Segueix amb el següent punt de l'ordre del dia.

6. Planificació calendari sessions ordinàries Plenari 2019-2020

Explica que és un tema pendent per qüestions d'agendes de presidència del ple. No es tenen encara confirmacions. Es tenen en compte, però, les propostes: una serà a mig desembre, la segona serà cap al mes de març i la darrera cap al mes de maig. Aquestes serien les tres ordinàries. Les dates es faran arribar tot seguit es tinguin. Segons els temes que apareguin, comenta que podrà haver-n'hi més, potser alguna d'extraordinària. També comenta que, així que es tinguin les tres dates, es farà la proposta de calendari de les comissions permanents.

7. Data i ordre del dia de la propera sessió ordinària del Plenari

Aquesta data sí que es té, diu, per a fer la proposta de la propera sessió del Ple Ordinari del Consell Educatiu de Ciutat. Aquí sí que hi ha una tasca per a la Comissió Permanent, que és la d'elaborar l'ordre del dia de la propera sessió del consell plenari. S'ha fet una proposta de

temes, que no vol dir que estigui tancada. És oberta, precisament, per a les aportacions i canvis que pugui generar aquesta CP. S'hi afegiria, si s'hi arriba a temps per calendari, comenta, el tema del PAM, que també té tot un calendari. Aquest s'elabora cada quatre anys i el PAM educatiu ha de passar pel Consell Educatiu de Ciutat. Demana propostes i comenta que s'hi volia incorporar el tema de les bones pràctiques.

Maria Truñó intervé per a explicar que en aquests moments Educació compta amb una eina, més enllà dels informes de final de curs, etc. i que ho volien compartir en el marc del plenari del consell educatiu. Es tracta de les conclusions de l'informe d'oportunitats educatives. Explica que se'n va presentar el primer al 2017, tal i com es fa, per exemple a Salut cada any. Ara ja es tenen dues edicions d'un informe de dades. Es voldria demanar als investigadors que vinguessin a situar una mica una radiografia en base a les dades disponibles, per emmarcar una mica els debats. En aquest treball s'identifiquen, també, experiències rellevants entorn a reptes educatius de la ciutat i es parlava de treballar al plenari amb fórmules una mica diferents. Es refereix al plenari en tant a riquesa de diversitat, que no deixa portar una mica de dificultat alhora de seguir debats amb tantes persones. Per això es proposa que, per a fer-ho més dinàmic, es podria organitzar diferent. Dóna la paraula a la Marta Carranza.

Marta Carranza intervé per acabar d'explicar-ne el mecanisme i l'organització. Això, diu, s'ha volgut posar com a un dels punts. Es tracta de fer sempre una part dels plenaries com de bones pràctiques. Aquestes poden sortir de qualsevol centre o sector. Es tracta d'aportar experiències que estiguin funcionant i que valgui la pena de conèixer. Cal seleccionar-les i que, a cada consell, n'hi hagi dues o tres, però que no siguin al plenari. Que hi hagi dues o tres sales paral·lelament amb diferents experiències. La gent es pot aixecar, escollir i participar d'aquestes i caldria que anessin relacionades amb els reptes de l'educació a Barcelona que es plantegen i s'expliquen a cada sessió. Hi ha una part, així, d'informació més genèrica.

Això es planteja, explica, per donar una dinàmica diferent al plenari. Amb les prèvies, ja s'ha compartit amb tothom la dificultat d'aconseguir els mateixos resultats amb tantes persones. D'aquesta manera, especifica, tothom hi pot participar i donar la seva opinió, tenir un intercanvi d'experiències més enriquidor i trencar així aquest format tant formal i estricte que ha tingut fins ara i poder treballar amb grups més petits. Demana s'aprofiti el bon moment per intervenir, si hi ha més idees.

Aclareix les dinàmiques i les possibilitats també de participar en temes com el PAM amb aquests grups de treball que es poden separar i tornar a reunir a les sessions del plenari.

S'havia pensat, comenta, que això de les bones pràctiques podia ser una bona manera de treballar.

Dídac Ramírez intervé per opinar que això pot afavorir els interessos de la gent que són diversos i poder, així, posar més el focus en els temes que es treballin i afavorir a sectors que potser compten amb més d'un representant i es poden separar a conveniència per afavorir la seva participació i la comunicació a dues bandes en la diversa temàtica.

Marta Carranza afina la intervenció donant a entendre que aquí no es veu només a treballar els temes que a un grup li interessin directament, sinó que cal venir a escoltar altres veus i comptar amb les diverses opinions de representants i sectors i debatre, en tot cas les temàtiques.

Dídac Ramírez insisteix en què hi pot haver interès per part de la resta de persones amb un tema molt concret d'interès d'algun sector i afavorir la informació i l'enteniment i la qualitat

de les intervencions a l'alleugerar les reunions amb grups més petits. Té paraules de satisfacció per la nova metodologia. Tot això, diu, ho deixa anar com a simple opinió.

Maria Truñó diu que cal acabar d'articular-ho tot. Parla de què és cert que tots aquests elements purament informatius i que generen vasos comunicants i coneixements amb mirades compartides són vitals per l'objectiu d'anar ampliant la mirada i no pas anar-la tancant. Explica que hi ha grans temes com el PAM que sí que han d'anar amb lògica de plenari, però que aquests petits tastos de dimensió purament informativa, es pot trossejar més i nodrir-nos els uns als altres amb aquesta pluralitat de mirades que serà una experiència molt positiva en provar formats que puguin ser més frescos. Hi ha un doble repte, diu, de continguts i formats.

8. Ampliació de nous membres

Marta Carranza parla del tema del canvi de nom assenyalant que és una qüestió de mesura de govern. Que el nom que té ara li dóna una mirada escolaritzada que no correspon a la realitat actual, ja que s'estan ampliant les mirades sobre el tema de l'educació i que són d'un abast més ampli. Per tant, es proposa que s'anomeni Consell Educatiu de Ciutat. En aquest, es pretén que hi hagi representació d'altres sectors; del lleure, d'altres consells com els de la FP i universitats, i s'hauria de proposar al ple perquè en formin part com a convidats, sense entrar en més canvis. Que revisada la normativa, en el sector entitats, n'hi manquen dues i se'n podrien convidar dues més. Proposa de fer-ho com amb les universitats, que n'hi ha quatre. D'aquestes, dues entren i dues estan convidades, anat així, fent tornos dins el consell cada dos anys. En el cas de les entitats, en són dotze, per tant, encara hi ha un marge de dues. Això, comenta, és perfectament plausible. Se'n poden incloure dues com a convidades. Parla de mirades que cal incloure per la importància de la seva incidència educativa. Hi ha molts elements, diu, sobretot en l'educació afectiva i emocional i que caldria pensar com fem un pas per ampliar aquesta part.

Caldria, diu, que d'aquí en sortissin propostes per a poder-les aprovar al plenari. De sectors com el del lleure o l'esportiu, quines entitats. En relació a altres consells, parla del de la FP i del CAMU com de què ja s'hi compta.

Miguel Morilla enumera entitats del lleure excursionista i ofereix facilitar una llista d'entitats o més aviat federacions, comenta. Perquè seria complicat portar directament els esplais. Des del CJB es posen a disposició del consell per a facilitar la comunicació d'entitats i fer arribar, al mateix temps aquesta proposta de grup de treball d'educatives per a que la puguin rebre i valorar internament.

Maria Truñó intervé per a dir que plantejaria que fos la taula educativa. Que hi ha cinc federacions d'educació en el lleure. Que hi ha cinc federacions de lleure. Clar, que vinguin com a taula, s'expressa. Perquè hi ha moltes entitats amb les seves complexitats i equilibris i, ja que el sector ha fet un esforç en articular-se en aquesta taula d'educatives, potser la inclusió seria millor fer-la com a taula i que, tot el que siguin segons i tercers nivells i espais col·legiats, és el camí per on anar; els espais més plurals. Es reforcen, així, els molts esforços d'organització fets ja com a sectors i que cal aprofitar.

Marta Carranza anomena, també, el Consell de l'Esport Escolar de Barcelona dins l'àmbit de l'esport. Sembla que abans hi eren, repassant documentació anterior.

Comenten, també, que hi havia música i que s'hi podria incloure l'àmbit artístic. Fan altres comentaris com l'àmbit del disseny, artesanía, etc.

Antonio Guerrero explica que al districte de Nou Barris s'inclou la gent de música. Pares de l'escola que estaven al consell escolar de districte, que sempre hi ha estat i no entem perquè no hi és, en aquest consell.

Es fan més comentaris sobre el tema parlant de les escoles de música municipals.

Maria Truñó aclareix que si s'hi comptés, seria com a entitats socials, per tant, escoles de música privades autoritzades i que estan en el sistema de beques de l'ICUB, no les municipals.

Marta Carranza pren nota de tot plegat per a recavar-ne informació. Demana més idees.

Francina Martí aporta la idea de l'àmbit de la cultura amb les associacions culturals, i de cultura popular, aprofitant la nova naturalesa i l'abast de la tinença d'alcaldia. Desconeix, però, la seves articulacions i la seva organització.

També es parla de ciència.

Maria Truñó es refereix al Consell d'Innovació pedagògica que agrupa museus i equipaments culturals i serveis públics diversos a la ciutat que ofereixen activitats educatives puntuals a l'àmbit escolar. Creu que els haurien de posar més en òrbita. Procurar establir uns vasos comunicants coneixent la seva estructura; grans museus, equipaments culturals, una quarantena de biblioteques, casals de barri, centres cívics i altres serveis de proximitat existents a la ciutat. Caldria trobar la manera d'incorporar-los als consells, opina, no només com a serveis públics, sinó amb una lògica d'actors diversos, a banda de la coordinació dins el propi ajuntament amb els diversos serveis, que ja és un repte per sí mateix.

Es generen comentaris de com fer aquesta coordinació i representació dins dels àmbits d'educació i cultura.

Marta Carranza agafa el fil, per tancar ja la sessió i per explicar als consellers l'estat del document de la Memòria 2018-2019, que es presentarà al proper consell plenari i n'explica el contingut; tot el referent a actuacions memòria integrada de districtes, actuacions dels representants municipals, etc. Explica que és una memòria que ja s'han trobat feta per l'equip anterior i que només s'ha acabat amb dades que hi mancaven i donant-li forma.

Aprofita per a explicar la intenció de modificar, d'acord amb els districtes, l'enfocament del treball de la memòria per al present curs; fer un nou guió per aquesta activitat i la creació d'un petit grup de treball. La nova memòria tindria un caràcter més divulgatiu i no pas tant de dades i tecnicismes. Es presenten moltes tasques a fer i es pretén presentar-la de cara a tota la comunitat educativa per parlar-ne. Aquesta nova estructura es presentarà al proper consell plenari, per tant, formarà part de l'ordre del dia.

Explica que es pretén fer aquestes sessions amb un temps limitat.

Precs i preguntes

Maria Truñó parla d'un tema que s'ha escapat una mica de l'ordre del dia i potser cal afegir als precis i preguntes. Explica que hi ha hagut moltes reunions, des de l'ajuntament, aquesta darrera setmana. Hi han participat tota mena d'agents; econòmics, socials, entitats, ... que, ha aprofitat espais habituals de trobada o d'altres extraordinàriament convocats, per parlar de la preocupació de la situació de la ciutat en aquest moment incert, complicat i de polarització en alguns temes.

Considerava important de parlar-ne en aquest espai, pel repte educatiu que suposa. Especialment des d'aquesta perspectiva. Amb una mirada estrictament d'aprenentatge de quins serien els criteris, les eines, els recursos, els suports que poden necessitar els diferents entorns educatius de la ciutat en aquests moments d'esdeveniments intensos que estem vivint. Aprofitar-ho com a oportunitat educativa, més enllà dels reptes, d'aprenentatge de temes competencials i curriculars que, ben entomats, ens donen la ocasió de sumar-nos, expressar en aquest espai, tots els neguits, evidències, necessitats a traslladar i compartir i sumar-nos a tota aquesta ronda que s'està fent, des de l'ajuntament, oberta als diferents sectors de la ciutat. Dóna pas a més intervencions.

Francina Martí ofereix la mirada des de Rosa Sensat, per la seva implicació pel tractament que mereixen aquests temes a nivell educatiu escolar. Reflecteix les sensacions dels mestres en aquest moment tant complicat i les seves pors i inquietuds. No acaben de trobar, diu, l'angle des d'on agafar-los, ni com tractar-los. A l'associació han preparat unes activitats de formació de *l'Escola de Cultura de la Pau* de la UAB. Això s'engegarà a partir del segon trimestre del curs. Van trobar que era una bona manera d'incidir i també han preparat propostes formatives per als mestres amb altres activitats, que els semblen importants, així com un recull literari per tractar tots aquests temes, que s'ha posat a les xarxes per donar eines mediadores a través de la literatura.

A la junta rectora, explica, hi ha una proposta més recent, que és obrir un espai de debat obert per aquest mes de novembre. Malgrat les agendes plenes, comenta, és un tema important per a compartir i dedicar-hi algunes tardes. De moment, aquestes son les seves aportacions.

Rosa Artigal explica que des del Consorci treballen amb tots els canals que tenen oberts i totes les xarxes. Tenen responsables de convivència a cadascuna de les zones per a poder reforçar i deixar present tot aquest recull de programes per ajudar als centres educatius, tant pels materials d'aula, com pel que poden treballar com a claustre podent, així, compartir els valors. Explica que també s'ha fet un recull de materials per les famílies, que sovint demanen orientació. El que fan, diu, és enfortir la xarxa de programes. El que en diuen convocatòria unificada de programes i tot el que és la formació de zona. Intensificar tot els materials existents al voltant de la convivència, de la mediació, entre iguals, entre adolescents, pràctiques restauratives per a treballar Per tant, facilitar tot l'existent a nivell educatiu. També s'han plantejat, també una reflexió sobre la situació actual dels joves i d'aquests processos de judicialització, quan els sembla que ho haurien de treballar més des d'un enfocament educatiu. Els joves viuen en un moment delicat i cal pensar com abordar tot això. Perquè s'està parlant molt d'elements normatius judicials i repressius i es parla poc al nivell d'educació.

Paul Mussach parla com a pare recolzant totes aquestes iniciatives i considera que també es podria incidir, a nivell d'escola, en fomentar entre aquests joves l'esperit crític i la capacitat de filtratge de les informacions arribades de totes bandes amb la finalitat del desenvolupament d'un criteri propi per part de petits i joves.

Rosa Artigal complementa les explicacions sobre el paquet de programes i materials dels que es disposa matisant que treballen al voltant les percepcions i al voltant, precisament, de les lectures que es fan diferents i de com treballar aquesta reflexió al voltant de dir: anem assumint. Una mirada personal a través de diferents visions i des del respecte. El defineix com un paquet de programes molt important al voltant del què es diu incloent aquest món virtual que entra en confrontació amb la realitat i que és un dels elements que se'ls demana, precisament.

Marta Carranza proposa fer, com a consell, un recull de tots aquests recursos i que els representants municipals els portessin, en aquesta línia que plantejava en Paul, de fomentar l'esperit crític i treballar els valors. Plantejar, també, recursos entorn a *la Cultura de la Pau*, per a poder plantejar recursos als centres. Això podia fer que s'ho plantegés cada consell escolar i aportar els recursos als qui ho volguessin afrontar.

Maria Truñó demana als joves si se senten interpel·lats per l'element de molta focalització com a col·lectiu. Pregunta si volen compartir alguna qüestió.

Oriol Sala mostra agraïment, per part dels joves, de poder parlar d'això a les aules. Que hi hagi un aconsellament. Ho considera molt important, també pels nens de primària que els cal perdre la por a la reticència a parlar d'aquests temes pel fet que generin controvèrsia. Creu que cal normalitzar el poder parlar de política i generar debat i que s'hi poden abocar coses molt positives.

Miguel Morilla per complementar la idea de la gestió del conflicte aporta la visió d'aquest dins del centre. Creu que potser és una part més tècnica i de preocupació del consell. El conflicte dins el centre, fa observar, no només és un conflicte que cal gestionar sovint dins els propis instituts. Aquest, explica, no només és un conflicte que hi pot haver entre alumnes, sinó que, a vegades, el conflicte implica directament l'alumnat amb la direcció o amb el propi professorat i també, fins i tot, a la pròpia direcció amb altres professors. Pensa que una de les funcions del professorat ha d'anar encaminada a intentar aprofitar el potencial que pot haver-hi. Així, si un grup d'alumnes decideix organitzar-se per a fer una sèrie d'accions, l'actitud, creu, no hauria de ser la de bloquejar-ho directament ni, per l'altre banda, desentendre-se'n. Creu que caldria posar en valor les parts positives i ser capaços, al mateix temps, potser d'assenyalar quines qüestions són més o menys adients. Parla de diferents situacions que poden estar fora de la realitat o d'altres que poden acabar ofegant la capacitat crítica o la voluntat i les qüestions positives que sorgeixen des del propi alumnat.

Maria Truñó fa preguntes per aclarir conceptes

Miguel Morilla segueix amb les seves explicacions i posicionaments de diàleg als centres per part, per exemple, del professorat que sovint és reticent quan un tema no el considera de la seva competència. Demana, d'aquesta manera, que es creï alguna fórmula per instar als instituts a adoptar una línia de més apropament, per una manca formativa en la gestió de conflictes com es fa, per exemple, en la representativitat a un consell. Que hi ha certs elements que mai s'ha explicat com s'han de gestionar.

Oriol Sala fa un comentari sobre les vagues estudiantils. Creu que és un tema sobre el que s'hi hauria de fer molt incís, en el sentit de la repetició a les escoles; que la conducta de faltar la meitat de la classe es consideri, simplement, una falta. Creu que s'hauria de tenir en compte aquest tema perquè creu que és un punt de partida per treballar el pensament crític. Una manera, també, de no banalitzar les dades. Creu que seria un bon punt de partida.

Maria Truñó agraeix les intervencions i demana si n'hi ha alguna altra.

Paul Mussach intervé per un altre tema. Demana un seguiment del *Pla de Xoc*, que no sap en quines sessions està previst de treballar-hi. Al darrer plenari es va demanar pel seu finançament. Es va respondre positivament i, a hores d'ara, de moment les escoles cobreixen els dos primers alumnes amb NEE per cada grup. Comenta que això es va suportant, però a mida que els anys vagin passant, aquest número acostuma a créixer d'anar sumant dos

alumnes més per grup, fins que arriba un moment en què potser ja són divuit alumnes per a cada línia que tingui, i l'escola ja no té prou recursos per a donar-hi suport. Que cal pensar que aquest suport no és només de les escoles, sinó també de les famílies que paguen el material escolar, les sortides, etc. també ho estaran cobrint. Només demana un seguiment i informació sobre el finançament d'aquest pla.

Rosa Argany informa que ja s'està treballat en l'avaluació i aquí hi ha aquest seguiment del *Pla de Xoc*. Que de segur s'ha de portar, en algun moment, al Consell Escolar. Creu que és un molt precipitat parlar-ne al plenari de desembre però, en un aquest o en el següent, ja està previst parlar-ne. Entén, expressa, la gravetat del tema i comenta que es vol tractar no sap si, especialment del tema de les quotes, però si que es vol tractar.

Maria Truñó en parla amb Berta Argany i acorden posar el tema com a ordre del dia del plenari de març i, per tant, com a prèvia a la propera permanent.

Es dona per tancada la sessió a les 19 h.

Aprovada el 27 de febrer de 2020

Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar
Secretària del Consell Escolar Municipal de Barcelona

Vist i plau

Maria Truñó Salvadó
Comissionada d'Educació